

Sygn. akt: I C 1720/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko H. H.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1720/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł pozew, domagając się zasądzenia od pozwanej H. H. na swoją rzecz kwoty 419,79 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana zawarła z (...) w dniu 15 kwietnia 2013 r. umowę pożyczki, na podstawie której otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu. Pozwana nie wywiązała się z nałożonego umową obowiązku, w wyniku czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W dniu 31 marca 2016 r. (...) zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z pozwaną. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 400,00 zł tytułem należności głównej i kwota 19,79 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od niezapłaconej należności. Dowodem istnienia obowiązku spełnienia świadczenia jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Powód wezwał pozwaną do zapłaty, jednak bezskutecznie.

Pozwana H. H. nie złożyła odpowiedzi w sprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. reprezentowany przez (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 31 marca 2016 r. zawarł z (...) umowę przelewu wierzytelności.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 9-12)

W dniu 15 grudnia 2016 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym stwierdzono, że w dniu 31 marca 2016 r. (...) NS FIZ z siedzibą we W. nabyła od (...) wierzytelność wobec dłużnika H. H., wynikającą z zawartej w dniu 15 kwietnia 2013 r. umowy pożyczki. Wysokość zobowiązania według stanu na dzień wystawienia niniejszego tytułu wyniosła łącznie 419, 79zł, w tym należność główna – 400,00 zł i odsetki –19,79 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg funduszu – k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie zaś z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił, by przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność w kwocie dochodzonej pozwem.

Do pozwu załączona została umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 31 marca 2016 r., jednak nie wynika z niej, by jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) względem pozwanej w kwocie 419,79 zł. Brak jest bowiem jakichkolwiek danych konkretyzujących przedmiot umowy. Poza tym z treści § 5.1 w/w umowy cesji wynika, że nabycia wierzytelności nastąpiło pod warunkiem zawieszającym uiszczenia przez powoda całości ceny nabycia wierzytelności. Powód nie wykazał, aby rzeczona cena została zapłacona, a co za tym idzie – aby wierzytelności zostały nabyte od cedenta.

Brak jest także dowodów, z których wynikałoby powstanie zobowiązania pozwanej, jego istnienie, a także wysokość należności dochodzonej pozwem. W szczególności brak jest umowy zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem. Nie ma więc żadnej możliwości zweryfikowania istnienia wierzytelności oraz jej wysokości zarówno co do należności głównej jak i ubocznych.

Dołączonej do pozwu kserokopii wezwania do zapłaty wierzytelności nie sposób przypisać waloru dokumentu, albowiem nie została ona poświadczona za zgodność z oryginałem.

Jeżeli kserokopia nie została odpowiednio poświadczona, to nie stanowi dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 stycznia 2008 r., V ACa 816/07, Lex nr 398729). Zwykła odbitka ksero (tzn. odbitka niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu) nie może zatem skutecznie zastąpić dokumentu, na bazie którego powstała (vide: T. Żyznowski, Komentarz do art. 129 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex/el. 2011).

Nie zmienia powyższej oceny wystawiony przez powoda wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego, który nie ma waloru dokumentu urzędowego, co potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. P 1/10. Konsekwencją wydanego wyroku Trybunału była zmiana art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, polegająca na dodaniu do dotychczasowej treści ustępu 2., który stanowi, iż „moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym” (ustawa z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe

oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych). Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się z domniemaniem, iż wierzytelność ta istnieje, brak jest bowiem możliwości jakiegokolwiek kontroli prawidłowości dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Organy funduszu nie mają wystarczających kompetencji do zbadania, czy nabywana wierzytelność faktycznie istnieje.

W niniejszej sprawie, przedłożony wyciąg z ksiąg funduszu nie może zatem wypełnić luki dowodowej spowodowanej brakiem umowy pomiędzy pierwotnym wierzycielem a poprzednikiem prawnym powoda (art. 6 k.c.).

Na marginesie należy też wskazać, że nieusprawiedliwione niestawiennictwo pozwanej na rozprawę (jak to miało miejsce w niniejszej sprawie) prowadzi do wydania wyroku zaocznego przy przyjęciu w zasadzie za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych – art. 339§2 k.p.c. Nie zwalnia to jednak Sądu z konieczności zbadania zgodności roszczenia powoda z prawem materialnym (vide: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1999 r. sygn. akt: I CKU 176/97, LEX nr 37430).

Mając powyższe na uwadze, wobec braku dowodu(art. 6 k.c.) na nabycie przez powoda (poprzednika powoda) wierzytelności dochodzonej pozwem, Sąd oddalił powództwo.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., dnia 12 kwietnia 2017 r.